

Всъщност балът е само три часа

твърди абитуриентката Анна Димитрова

Представи се накратко на нашите читатели.

- Казвам се Анна Димитрова, на 19, от София. Уча в 91-а немска езикова гимназия и сега завършвам.

Какво е настроението покрай подготовката на бала?

- Ами много приповдигнато, с нетърпение очаквам бала. Подготовката продължи една седмица. Роклята я взехме готова, като и направихме малки корекции. Бижутата ги направи един познат. Станаха отнositелно бързо и евтино. Чантата и обувките са ми подарък към роклята. Сега предстоят другите подготовки от сорта на прическа, гримове, посещение при козметик и т.н. Типичните женски глзотии.

Кога ще бъде балът ти? Къде?

- На самия 24 май, в ресторанта на хотел „Шератон“. Имаме и запазен куверт за дискотека „Син Сити“. Първо ще се съберем с моите родители и роднини в едно заведение, близо до нас. Там ще отпразнуваме моето завършване.

А твoите връстници, те как се подготвят?

- Всички нямат търпение да гоиде вечерта на бала и да се почерпят доволно. Това е нещото, което най-много и най-дълго чакат. Според мен балът трае само три часа. Докато се

облечеш, нагласиш, да ти се порадват роднините, да отидеш в училището, където да се видиш с другите си приятелки и да заобсъждаш своите съученички, колко им е грозна косата, обувките или как не им отива роклята. После отиваме в ресторанта и общо взето се получава като всеки път, когато излизаш с приятели на дискотека. Няма разлика. Бала е една вечер, а най-глупавото е, че за него се подготвяме една година. Една глупава традиция измислена от хотелите и ресторантите, за да вземат парите на хората. Преди балoвете изобщо не са били така. Днес неразделна част от бала е да видиш пияни абитуиренти в автомобилите си, как крещат с пълно гърло и излизат от прозорците. Но би било малко скучно ако това го нямаше.

Това ли е младежта в днешно време? От такова нещо ли се интересува младият човек?

- Аз споменах по-горе. Да се напият, накрещят и да не помнят нищо. Мен в момента изобщо не ме вълнува това. На преден план за мен са изпитите и кандидатстването. Това е нещо, за което съм казала, че просто трябва да стане.

Според теб, това което се предлага като съотношение цена-качество как го намираш?

- Ако си говорим честно, 160 лв. за ястия и предястия е направо абсурд. Ние не отиваме там за да ядем, а просто да се забавляваме. Няма смисъл да ги даваме тия пари и това е много глупаво.

Имаш ли си кавалер за бала?

- Да, имам. Съученик ми е, Асен се казва. Познаваме се от 9-и клас и от тогава сме се разбрали да бъдем заедно на бала. Той ще гоиде да ме вземе от нас,

после всички заедно ще ходим към хотела.

Какви са ти плановете за след като завършиш?

- Смятам да кандидатствам. Полагам изпити в УНСС и СУ. Най-много ми върви историята и английският език, за това и се явявам на изпити с тези два предмета. Смятам да пробвам всички специалности с история. Приоритети са ми европейска, политология, международни отношения.

Защо си избрала тези специалности? Какво те влече в тях?

- Европейстиката е водеща специалност в последните години. Сега се налага. Реших, че трябва да уча нещо, което ми върви. С времето ще разбере какво искам да работя, според това, което са ме приели да уча. Още нямам идея какво точно искам да работя, но се надявам да разбере!

Мартин СТОЙЧЕВ

Запазване на идентичността и ценностите на ромската общност?

Много интересен и актуален е проблема, който доц. Кючуков, преподавател във Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий (ВТУ)“ засяга - Академичното изучаване на ромския език.

След множество опити ромският език да се преподава на академично ниво, такава специалност е създадена в Тракийския университет в

Стара загора. Не след дълго, обаче, по поръка на Националната агенция за оценяване и акредитация, успяват да я закрият по много странен начин. Според доц. Кючуков, подобен е и подходът, който искат да приложат и във ВТУ, в резултат, на което се появяват противоречия между преподавателите от специалността и Постоянната комисия по педагогически нау-

ки към агенцията. Според Кючуков в доклада на Постоянната комисия по педагогически науки, присъстват множество расистки квалификации свързани с ромския език и обучението на ромските деца. Препоръките, на Агенцията към Ректора са - да няма прием в тази специалност. И от първия ден на кандидат-студентската кампания, с устна заповед, Ректора

забранява приема на студенти в тази специалност, за огромно съжаление на много то желаещи.

И липсата на единодушно мнение в научните среди по проблема, води не до разрешаването му, а до неговото задълбочаване.

Въпреки официалната държавна политика, въпреки препоръките на Европейския съюз и подписаните международни доку-

менти за човешки и образователни права, за пореден път е налице разминаване между „теорията и практиката“.

Направената крачка напред, за пълноценно интегриране в образователната сфера на ромския етнос, чрез създаването на специалности за подготовка на педагогически кадри, сега се връща с две крачки назад, чрез закриването на специалността.

Много тревожен е факта, че това развигание на събитията може би е в резултат на расистки и политически вървания и убеждения, на недостатъчно вътрешно убедени хора, които пренебрегват и подценяват нормалните човешки и образователни потребности и права на съществена част от българското общество, каквито са ромите.

Мирела КОЛЕВА